દરીયાએ ગમ,

ઉર્ફે

માતમે મોહરમ.

બનાવનાર.

મીર સૈયદઅલી, કાદરી, બીલીમોરીઆ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર,
સૈયદ બનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરીની કું.

“દેશી મિત્ર” એનજીન પ્રીંટીંગ પ્રેસ—સુરત.

સને ૧૯૦૯, ઈસ્વી, સને ૧૩૨૭, હીજરી.

કીંમત રૂ ૦-૩-૦

હદીયાએ ગમ,

ઉર્ફે

માતમે મોહર્રમ.

દીબાચો.

ઇમામોની મોહબ્બતમાં પોતાનો જાન અને માલ ફીદા કરનારા ઇસલામી ભાઇઓ હર સાલ માહે મોહર્રમમાં માતમની મજલીસો કરે છે, અને હરેક રીતે સવાબ પહોંચાડવાની કોશીશ કરે છે. કેટલાક ભાઇઓ ઇમામોની તવારીખ માટે ઘણી ખાહેશ દેખાડી વારંવાર માંગણી કરતા હોવાથી, તેમની ખાહેશ પુરી પડે એવા હેતુથી અમારા તરફથી જીકરૂશ શહાદતેન, છપાવવામાં આવેલી છે, પરંતુ મોહર્રમમાં મેલ, અને ગીરોહ વાળાઓ જે માતમો, જોગીનામા, વાવેલા, નોહા, રિવાયતો પઢે છે, તેવી કિતાબો ગુજરાતીમાં થોડી છપાઇ છે. પરંતુ તે જોઇએ તેવી ઉપયોગી નથી, અને તેથી અમારાં કદરદાન ઘરાકોની એવી કિતાબ માટે ઘણી માંગણીઓ થ(ી)

હોવાથી, તેમની મરજીને અનુસરીને હાલમાં અમે આ કિતાબ તૈયાર કરી છપાવી છે. એમાં વખણાંતા ઉસ્તાદોની ચીજો દાખલ કરવામાં આવી છે. જેથી અમારી ખાત્રી છે, કે આ કિતાબ પણ અમારી બીજી કિતાબોની પેઠે ઉપયોગી હોવાથી, એની કદર પણ અમારા ઘરાકો જરૂર કરશે.

આ કિતાબનો ઉઠાવ બરાબર થશે, તો હવે પછી બીજી પણ એવી કિતાબ બહાર પાડવામાં આવશે, પરંતુ તેનો સઘળો આધાર અમારા કદરદાન ઘરાકોની મદદ ઉપરજ રહેલો છે.

આ રિસાલામાં કોઇને ભુલ નજર આવે, તો તે દરગુજર કરશે. એવી મારી વિનંતી છે.

અમોએ ઇસલામી બાબતો ઉપર આજ સુધીમાં ઘણી કિતાબો છપાવી બહાર પાડી છે, અને તે દીનદાર ભાઇઓમાં ઘણી પસંદ આવવાથી એવી ઉપયોગી કિતાબો છપાવવાનો અમારો પ્રયત્ન જારી છે, ખુદાવંદ કરીમ અમારા ઇસલામી ભાઇઓને એવી કિતાબો ખરીદવાની હિદાયત નસીબ કરે. આમીન. સુમ્મા આમીન.

બીલીમોરા.
દેગડી સ્ટ્રીટ.

લી૦ દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

હરીયાએ ગમ.

ઉર્ફે.

માતમે મોહર્રમ.

૭૮૬.

રિવાયત.--૧

હમ્દે ખાલિકો નાઅતે પયંબર,
સીફ્તે અસહાબ પેહલે બયાં કર.
સબકો લાજીમ હે સલવાત પરહના,
દમ બદમ દીલસે આલે નબી પર.
શાહને ઉમ્મતકી બખશીશકે બાએસ,
દે દીયે સરકો રાહે ખુદા પર.
કરબલામેં શહાદતકો પાયે,
માલો જાન અપના હકપે ફીદા કર.
ગમસે હઝરતકે કૈનો મકાં હે,
અશ્ક રેજાં હમેશા મુકર્રર,
હમને ગમમેં શહે કરબલાકે.
ખાક તન પર લગાયે હેં અકસર.
બનકે જોગી ચલે કરબલાકો,

ગમકી કફની વ સેલી પેહન કર.
રોજો શબ યે સદા હે હમારી.
હોં દુરૂદ હકકે આલે અબા પર,
હે તમન્નાયે દીલ અપની ખુરશીદ.
હશ્રમેં હો શફાઅત મોયસ્સર,

રિવાયત-૨.

હો નાઅત કીસસે તેરી અય અહમદ હકકા પયંબર
તુહી તો હે,
હમેં ન દોજખકા કુછભી હે ડર શફીએ મેહશર તુહી તો હે.
વલી કુતુબ ગૌસ ઓર પયંબર તેરે હેં તાબે અય દીકે
અખતર,
તુજુલે લવલાક હેગા તુજપર કુલકા રેહબર તુહી તો હે.
ખલીલ કોઇ જબીહ હે કલીમ કોઈ હે અય મોહંમદ,
હે રૂત્બા તેરા અજબ નીરાલા મોહીબ્બે દાવર તુહી તો હે.
ફલકપે રબને બુલાયા તુમકો દીખાયા અપના જમાલે અનવર.
દેખ વોહ તુજકો કહા યે ખુશ હો સભોંકા સરવર તુહી તો હે.
હો વસ્ફ જર્રાસે કબ મેહરબાં હેં મુસ્તમલ તુઝસે જાતે
સુબહાં,
અજીજ રહમાં પ્યારે યજદાં ખુદાકા દીલબર તુહી તો હે,

સલામ—૩.

ખીદમતમેં મોમીનોંકી હમારા સલામ હે,
દીલસે જો તાબે હઝરતે ખયરૂલ અનામ હે.
દીને મોહંમદીસે જો મુનકર શીરાયે સર,
લાઅનત ખુદાકી ઉસપે સદા સુબ્હો શામ હે.
રાહે ખુદામેં સરકો જો અપને શીદા કીયા,
દોજખ કસમ ખુદાકી બસ ઉસપર હરામ હે.
થે ગ઼ંગ દીલ વોહ કયસે લઈ હાયે પુર જફા,
મારે ઉસે જો દોનોં જહાંકા ઇમામ હે.
આલે નબીને રાહમેં મવલાકે સર દીયા,
આશીક હેં જોકે સચ્ચે યેહી ઉનકા કામ હે.
રહમાંકો ઇસ શેઅરકે બદલેમેં મોહંમદ,
કૌસરકા જામ હશ્રમેં દેના ગુલામ હે.

સલામ—૪

ઉશ્શાક મુશફીકોંકો હમારા સલામ હે,
અસગાર અકબરોંકો હમારા સલામ હે.
જોગી જલાલી શીદી જો આયેહેં અબ યહાં,
ઉન જુમલા હાદીયોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર સામઈ આયે જો ઇસજા હેં શૌકસે,
ઉન સારે શાયેકોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર આયેહેં જો સાહેબે ઇલમો હુનર યહાં,

ઉન નેક સીરતોંકો હમારા સલામ હે.
ઓર વાકીફાંને શેઅર જો આયેહેં ઇસ જગે,
તર્રાર આકીલોંકો હમારા સલામ હે.
સરકો ઝુકાકે શૌકસે કેહતે હેં હમ ખલીક,
અહબાબ મોમીનોંકો હમારા સલામ હે.

મુજરા—૫

ઉસકો મુજરા જો હે શાહે વાલા,
મુસતફાકા જીગર જાને જોહરા.
બહરે કુદરતમેં હે દુરરે યકતા,
આજીજોં ઓર ગરીબોંકા મવલા—ઉસકો.
મરહબા તુમપે અય શાહે આલી,
સાબીરોંમેં હો તુમ બે મિસાલી.
તુમપે નાજીલ દુરૂદ હે ખુદાકા—ઉસકો.
હે ઇનાયત સબોંપર તુમ્હારી.
દરકા ફયેઝ આપકે બસ હે જારી,
તુમસે ખુશનુદ હે ખાલીકો બારી.
તુમકો મુખતાર હકને બનાયા—ઉસકો,
તુમ હો દીલબર નબી મુસતફાકે.
જાનો દીલ હો અલી મુરતઝાકે,
બરગુજીદા હો પ્યારે ખુદાકે.
તુમસે રાઝી હુવા હક તઆલા—ઉસકો,

આપ કરબલકે મયદામેં જાકર.
દુખ ઉઠાયે હેં ઉમ્મતકી ખાતીર,
હેં ગુનાહ બખ્શવાયે મુકર્રર.
દીનો દુન્યામેં શાહો ગદાકા—ઉસકો,

યા હુસેન આપકે હમ ગુલામ હેં.
દીલસે તુમપે ફીદા સુબ્હો શામ હેં,
ગરકે ઇસ્યાં હમેશા તમામ હેં,
હે વસીલા હમેં અબ તુમ્હારા—ઉસકો.
માંગ ખુરશીદ રહમત ખુદાકી,
ઓર ઇનાયત નબી મુસતફાકી.
આલો અસહાબ ગૌસુલ-વરાકી,
હોગા હાસીલ તુઝે દીનો દુન્યા—ઉસકો.

નોહા-૬.

બાગે ઝોહરાકે સનોબર—અલી અકબર અલી અકબર,
ચમને દીંકે ગુલે તર—અલી અકબર અલી અકબર.
મેરે રહબર મેરે સરવર—હકકે મઝહર હો મુકર્રર,
કુવ્વતે બાઝુએ હૈદર—અલી અકબર અલી અકબર.
સામને આયે ન કાફીર—કે જીગર કાંપ ઉઠે થર થર,
ગીરે સર લાખોં જમીંપર—બહા એક ખુંકા સમદર,
કુલ સીતમગર હુયે શશદર—ભાગે અકસર વહીં ડરકર,
લીયા જબ ખંજરે હૈદર—અલી અકબર અલી અકબર.
બાનુંકે આંખોંકા તારા—બીબી જયનબકા દુલારા,

ઇબને હૈદરકા વોહ પ્યારા—કરબલામેં ગયા મારા,
દીલ દોપારા હે હમારા—વોહ દુલારા જો સીધારા,
કરગયા બહેનકો મુઝતર—અલી અકબર અલી અકબર.
એક ભતીજેકા અલમ હે—શાના ભાઇકા કલમ હે,
ઓર ફરજંદકા ગમ હે—પાયે આબીદમેં વરમ હે,
ન તો દમ ન દરમ હે—યે સીતમ હે યે સીતમ હે.
લાશ પર બોલે યે સરવર—અલી અકબર અલી અકબર.
ખલ્કમેં સબ હે કમતર—યે ગુલામ આપકા નૈયર,
અર્ઝ મકબુલ હો સરવર—મેરી યે બહરે પયંબર,
હો મુકર્રર યેહી અકસર—મેરે લબપર દમે આખીર,
ન ફરમોશ હો દમભર, અલી અકબર અલી અકબર.

જોગી નામા-૭.

હે સલામ ઉસપે જોગી હમારા,
બઝમે કરબલકો જો થા સીધારા.
સામને દુશ્મનોંકે લડા વોહ,
બે હિમાયત થા ઓર બે સહારા.
તીન દીન તક ન પાની પીલાયા,
રોક બયઠે થે આદા કિનારા.
રાહે હકમેં દીયા સરકો અપને,
સેહ લીયા ઉસને ખંજર દો ધારા.
બખ્શવાનેકો નાનાકી ઉમ્મત,
જાન દેના કીયા થા ગવારા.

ફીર ન કયું કરબને હમભી જોગી,
ઇશ્કમેં ઉસકે બોલે સીધારા.
અય રઝી કેહ સલામ ઉસપે તુભી,
બલકે ખાલીકકા જો થા પ્યારા.

જોગી નામા–૮.

હમ તો જોગી શાહે કરબલા કે,
હમ બીરાગી હેં આલે અબા કે.
વોહ હેં લખતે જીગર મુસતફાકે,
જો હેં કાહલુલ બસર મુરતઝાકે.
જીસકે માતમમેં ચશમે જહાંમેં,
રોયા આંસુકા દરીયા બહાકે.
વોહી શોહદા હેં રાહે ખુદામેં,
જો હેં મકતુલ તેગે જફાકે.
તપે હીજરાંને સીબતે નબીને,
કરદીયા ખાક હમકો જલાકે.
તેરી ફુરકતમેં અય રનકે પ્યાસેં,
મુંતેઝર હોગયે હમ કઝાકે.
ખુને દીલ અપના હે પાની પાની,
રશ્ક હે જીસકા દીલ પુર હીનાકે.
તેરે માતમમેં માહે શબ અફરોજ,
ફીરતા ગરદુંપે હાલા બનાકે.
હમ ન ગંગા સમઝતે ન જમના,

હમ નહીં માનતે જુજ ખુદાકે.
હમ તો જોગી હેં સબસે નીરાલે,
હમ હેં જોગી શાહે કરબલાકે.
હોલે મેહશરસે હેં હમ તો ફારીગ,
કયું કે ધાયેલ હેં ઇશ્કે ખુદાકે.

માતમ—૯.

ઓય હાયરે જીસકા વતન કરબલા હે,
વોહ તો આલે નબી મુસતફા હે—રે ઓય.
હે ખુદા ઓર ખુદાઇકે ખાસે,
ઓર મોહંમદ નબીકે નવાસે.
જીસકી અમ્મા બીબી ફાતીમા હે—રે ઓય.
બોલી જયનબકે પ્યારે અમ્માંસે,
હમકો જાને દો અપની રઝાસે.
હકકા ફરમાન હમ પર બજા હે—રે ઓય.
બોલી સરવરસે તબ વોહ સકીના,
ખાલી કરકે ચલે તુમ મદીના.
ખયેર વાલી હમારા ખુદા હે—રે ઓય.
દેખ કરબલકો જાકર બસાયા,
હકકે સીજદેમેં સરકો કટાયા.
ઉસપે હરદમ યે સલ્લે અલા હે—રે ઓય.
મુજકો દીદાર અપના દીખાઓ,
ઓર હમેં પાસ અપને બુલાઓ.
જાનો દીલ મેરા તુમપે ફીદા હે—રે ઓય.

ગમસે માતમ કીયા ખત્મ રોકર,
ઓર આંસુસે મોહ અપના ધોકર.
મોઆફ કીજો મેરી ખતા હે—રે ઓય.
કરના આજીઝપે તુમ મેહરબાની,
હોઝે કવસરકા પીલવાના પાની.
આપકે દરકા કમતર ગદા હે—રે ઓય.

માતમ—૧૦.

ઓય હાય હે યે માતમ શહે કરબલાકા,
બસ વોહ હામી હે કૌનો મકાંકા—રે ઓય.
તેગ અયસી વોહ રનમેં ચલાઇ,
આફરીંકી સદા હકસે આઇ.
સીના શક હોગયા આસમાંકા—રે ઓય.
બસ દીલાવર વોહ શાહકા પીસર હે,
ઓર શુજાઅતમેં વોહ નામવર હે.
નામ અકબર હે ઉસ જવાંકા—રે ઓય.
હેં દીલાવર વોહ સારે હરમકે,
હોશ ઉડતે હેં અહલે સીતમકે,
ખોફ ઉનકો નહીં અપની જાંકા—રે ઓય.
ઝાલીમોં પર પડી જબ તબાહી,
માર કર ફોજ સારી હટાદી.
ગુલ થા હર સીમ્ત અલ અમાંકા—રે ઓય.
થા યે મંઝુર અમર ખુદાકો,

દે શહાદત શહે કરબલાકો.
વર ન કયા તાબ થા ઝુલ્મ રાંકા—રે ઓય.
થા વોહ શેર ખુદાકા પ્યારા,
ઝાલીમોંને ઉસે રનમેં મારા,
શોક થા ઉસકો બાગે જીનાંકા—રે ઓય.
ગૌસી તાકત નહીં અબ કલમકો,
લીખ્ખે શાહકે જો રંજો અલમકો.
ખત્મ હે યહાંસે ગમકે બ્યાંકા—રે ઓય.

નોહા-૧૧.

દી સદા રનમેં જીબ્રીલ આકર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
અબ તુમ્હારા હે મુશતાક દાવર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
અર્શસે ફર્શ તક હે મચી ધુમ, અંબીયા સારે ગમસે હેં મગમુમ,
ખુદ કહા આપ ખાલીકે અકબર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
મુંતેઝર સબ ખડે હેં સમાપર, ફાતીમા હેં અલી ઓર પયંબર,
હુરેં ગીલમાં ખડે તબક લેકર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
હર તબક નુરકા હોકે બેનુર, અર્શ હે ગમમેં સરવરકે મામુર
બઝમે અફલાક સબહે ખુલ્લે સર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
અહલે ફીરદોસમેં હે યે ગુફતાર, અભી આયેગા જન્નતકા સરદાર,
હે યે શોરો ફુગાં સબ સમા પર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.
આજ જન્નતકી હુરેં હેં નામી, સફ બસફ હો ખડેહેં તમામી,
પેહને પોશાક ગમકા ફલક પર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.

ગમસે જીન્નો મલક સબ તુમ્હારે, માહો ખુરશીદ સારેસીતારે,
નોહાગર હેં જમીનો સમા પર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર,
સીધે બાજુસે નાના પયંબર, બાંઇ બાજુસે બાબા હેં હૈદર,
ફીરકે દેખો નઝર કરકે સરવર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર,
બસ મોહંમદ કલમ રખ યહાંપર, કહાં તાકત લીખે ગમકા મેહઝર,
રો રો જીબ્રીલ કેહતે થે અકસર, ચલીયે જલદી અય ફરજંદે હૈદર.

વાવેલા—૧૨

ગમે અસગર સગીર વાવેલા,
ક્યા લીખે અબ હકીર વાવેલા.
ગોદમેં લેકે અસગરકો શબ્બીર,
સીમ્ત દરીયા ચલે હોકે દીલગીર.
યું કહે જા લઇનોંસે દો મુઝકો નીર, વાવેલા-ગમે,
તીશના લબ હે મેરા તીફલે અસગર.
કુછ નહીં ખોફે હક તુમકો અકફર,
જબકે પહોંચેગા ચૈમલ અખીર વાવેલા-ગમે.
બે હયાઓંને જબ સુની યે બાત,
હાયે ઇતનેમેં એક શામી બદ જાત.
ફેંકા મલઉને ચીલ્લેસે તીર વાવેલા-ગમે,
આ લગા તીર બર હલકે અસગર.
છીદ ગયા બાઝુયે ઇબને હૈદર,
પાયા રેહલત વોહ શબ્બીરકા દીલ પઝીર વાવેલા-ગમે.
જબકે શબ્બીર અસગરકો લાયે,

લાશે બાનુકો જખમી બતાયે.
શેહરે બાનુ હુઇ ગમમેં ઉસદમ અસીર વાવેલા-ગમે,
આજ પાની ન કરબલમેં પાવે.
તનપે વોહ જખ્મ તીરોંકા ખાવે,
ખુલ્દસે જીસકો જીબ્રીલ લાયા હરીર વાવેલા-ગમે.
ના દીયે આબ તીશના દહનકો,
કયા દીખાઇંગે મોંહ જુલ મનનકો.
હાયે કયસે થે મલઉં શરીર વાવેલા-ગમે,
અબ કલમ ગમસે ઇસજા હે બેતાબ.
આસમાં પર ગહનમેં હે માહતાબ,
કયા કરે બેન રહમાં દબીર વાવેલા-ગમે.

વાવેલા—૧૩

કરો અય મોમીનો વાવેલા,
બા આહો ફુગાં વાવેલા.
કયા સમા ગમકા હે સરપે લાયા,
અય અઝીઝો મોહર્રમ હે આયા.
કયસી બાગે નબી પર હે લાયા ખીઝાં, વાવેલા—કરો.
લીખ્ખું કયા મેં બ્યાને મોહર્રમ.
ગમ હે બર દોસ્તાને મોહર્રમ.
ગમે શબ્બીરમેં હે કાસીર જબાં, વાવેલા—કરો.
ઇસી મોહર્રમમેં યારો.
કહેં અહલે હરમ હેં યે ઝુરો રો.
ઝુલ્મ આલી નબીપે કીયે ઝાલીમ, વાવેલા—કરો,

ઇસ મહીનેમેં થે હાય પ્યાસે.
તીન દીન તક નબીકે નવાસે.
કરબલામેં ન પાનીકા પાયે નશાં, વાવેલા—કરો.
સબ પ્યાસે થે આલે પયંબર.
બંદ પાની કીયે થે સીતમગર.
ઢુંડતે પાની ફીરતે થે તીશને દહાં, વાવેલા—કરો.
ઇસ મહીનેમેં કાસીમકી દુલ્હન.
રો રો કેહતીથી અય મનકે મોહન,
છોડ મુજકો ધલે તુમ અય શેર જવાં. વાવેલા—કરો.
જો સુની હાય બોલી સકીના,
રનમેં મારે હેં બાબા હુસેના.
તબ ગીરે વોહ જમીં બ શોરો ફુગાં, વાવેલા—કરો.
સુન શરીફ કર ગમે હાલ તહરીર,
ગમને ડાલા કલમકા જીગર ચીર.
નહીં તાકત કલમમેં કે હો દો જબાં. વાવેલા—કરો.

મુસ્તઝાદ—૧૪.

ખલકે શાહે જમન આમીલે ઇંકરાર હુવા, ખુદ નીગુંસાર હુવા.
સાદીકુલ કૌલો સુખન વાસીલે ગફ્ફાર હુવા, હકકા સરદાર હુવા,
ગોકે મંઝુર નથા કત્લ મગર તંગ આકર, જોરે હક દીખલા કર.
સરવરે તીશના દહન કાતીલે કુફ્ફાર હુવા, ખુદ નમુદાર હુવા,
આહ વોહ વાકયે દરદો અંદોહો અલમ, ઓર વોહ ઝુલમો સીતમ.
શીમ્ર મરદુદે જમન ફાએલે આઝાર હુવા, કત્લ સરદાર હુવા,

દોશે હઝરતકા, વોહ અસવાર કેયા ફખ્રે અનામ, ઔર ખલકકા ઇમામ,
આહ અફસોસ વોહ તન હામીલે આઝાર હુવા, મુઝતરો જાર હુવા,
ન હુવા શીમ્ર સરે રહમ સદ અફસોસ વોહ આહ, દમે ગુફતારે શાહા,
દરદો અંદોહો મેહન હાસીલે ઇઝહાર હુવા, ગમકા તુમાર હુવા.
વાહ કીસમત કે હુવા હુરરે દીલાવર ઉસદમ, તરફે શાહે ઉમમ.
નામવર હુમલા શીકન શામીલે અનસાર હુવા, ખાસ ગમખાર હુવા.
સુનકર ઇસ તર્ઝકો અહસનતોકા ઉઠ્ઠા ગોગા, હર તરફ શોર હુવા,
અહમદે ફન્ને સુખન કામીલે અશઆર હુવા, મરદે ગુફતાર હુવા.

જોગી—૧૫.

જોગી હે અપના મુખતાર અલ્લાહ,
યાને હે કુલકા કીરતાર અલ્લાહ.
કુનસે ફયલાકે સારા પસારા,
આપ ઉપરસે કરતા નઝારા.

કયા કયા દીખલાયા ઇસરાર અલ્લાહ—યાને હે.
હે વોહ બે ચું યકતા વોહ માઅબુદ,
યાને હર શયમેં હે આપ મૌજુદ.

કયસા હે અપના ગફ્ફાર અલ્લાહ—યાને હે.
ગૌરસે દેખીયે તો રફીકો,
કયસા હે વો મેહરબાન દેખો.

કરતા કયા કયા હે વોહ કાર અલ્લાહ—યાને હે.

હે હનીફકી યેહી અર્ઝ સુબહાં,
મેં હું આસી તુ હે જગકા રહમાં,
તેજ કર મેરા અશઆર અલ્લાહ—યાને હે.

જોગી ૧૬.

જોગી દુખચા મહીના હો આલા,
ચંદ્ર વસલ્લા અકાશી જગાલા.
ગમ કરીતાંત ફાવી ધરો ધર,
દુખ જે ઝાલે હોતે ત્યાંચા વર,
પાહુની ફાર ગમચી હે ડુંગર,
એતા ધીર ધરૂ ન્યા અમચા જીવાલા—જોગી.
ફુરો ગીલમાં મલક જીન્નો ઇનસાં,
દર ગમે ધુબ્ને હૈદર અંદ ગીરયાં,
દીલ તપાનંદો સીના બીરયાં.
બબીં દાગ દારંદ બર દીલ ચું લાલા—જોગી.
હીજે દુખજી કરો આઉ ચું ધાલ,
પાની અંખીયાંસે જારી થીયો લાલ.
ગમમેં પાંજો થીયો હેડો બદ હાલ,
જેડો થીયો આય કોઇ મરન વાલા—જોગી.
આલમ હસનેનનાં દુખમાં છે સારો,
માથે જીન્નો મલક ચાંદ તારો,
આયે દહાડામાં સરદાર હમારો.
ગયો રાહે મવલામાં જાન કર હવાલા—જોગી.
ગમસે જરરા કરજવા ફૂટત હે,
બાગ ઝોહરાકા બનમેં લુટત હે.
અબ સકીનાસે બાબા છુટત હે,
ચલો રનમેં જોઝનકો લે હાથ બાલા—જોગી.

જોગી નામા. ૧૭

જોગી આયા હે ગમકા મહીના, યા હુસેના હુસેના હુસેના.
કરબલામેં શહાદતકા હોના, યા હુસેના હુસેના હુસેના,
આલે અહમદપે ઝુલ્મો સીતમ હો, દીનો દુન્યામેં કયસા ન ગમ હો,
હશ્રમેં કમ ન દરદો અલમ હો, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
હમતો જોગી બને હેં સરાસર, જાનો માલ અપના શાહપર ફીદા કર,
રોકે કેહતે હેં યે ખાક ઉડાકર, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જો.
ઝાલીમોંકો રહમ કુછ ન આયા, બે સબબ રમનમેં શાહકો બુલાયા,
હલ્ક પર તીર અસગરકો મારા, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
ઝાલીમોંને જફા કી જફા કી, ઉનપે હરદમ હે લાઅનત ખુદાકી,
તુમકો ખાલીકને જન્નત અતા કી, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.
દીલસે હરદમ જો તુમપે ફીદા હે, ઉસકા દોનોં જહાંમેં ભલા હે,
તુમપે ખાલીકકા ફઝલો અતા હે, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી,
હે યે ખુરશીદ ગમમેં આવારા, જાનો દીલસે હે ખાદીમ તુમ્હારા,
ઉસપે રખ્ખો નવાજીશ તુમ્હારા, યા હુસેના હુસેના હુસેના—જોગી.

મેરસીયા—૧૮.

આજ શબ્બીર મદીનેસે જુદા હોતે હેં,
રહ રવે મંઝીલે તસલીમો રઝા હોતે હેં.
વાઅદે તીફલીમેં કીયે થે વોહ વફા હોતે હેં,
અપને હાથોંસે ગીરફતારે બલા હોતે હેં.

લોગ મીલ મીલકે યેહી કેહતે હેં જલદી આના,
હેં ઇશારે યે કઝાકે કે વહીં રેહ જાના.
ગુલે ગુલજારે રિસાલતસે ચમન છુટતા હે,
દુરે દરિયાયે ઇમામતસે અદન છુટતા હે.
લાઅલે યકતાયે નુબુવ્વતસે યમન છુટતા હે,
સબ યેહી કેહતે હેં હઝરતસે વતન છુટતા હે.
શાહ તસલ્લીકે લીયે સબસે યે ફરમાતે હેં,
કીસ લીયે રોતે હો પરદેસ સભી જાતે હેં.
સખ્ત બીમાર હે સુગરા જો પડી મરતી હે,
બાપકે રખતે સફર પર વોહ નઝર કરતી હે.
ઠંડી સાંસેં શબે ફુરકતકી જલી ભરતી હે,
હાથ સીનેપે કભી દીલપે કભી ધરતી હે.
કેહતી અસગરસે હે મેં તુમકો કહાં પાઉંગી,
ઘરસે તુમ જાઓગે જીસ વક્ત મેં મરજાઉંગી.
દીલે બીમાર બેહલતા થા ખીલાતી થી તુમ્હેં,
પ્યાર કરતી થી તુમ્હેં પાસ સુલાતી થી તુમ્હેં.
હોશ આજાતા થા બાલીંપે જો પાતી થી તુમ્હેં.
અપને સીનેસે કલેજેસે લગાતી થી તુમ્હેં,
નીમ જાં હઝરતે શબ્બીર કીયે જાતે હેં,
ઘર મુઝે છોડકે અસગરકો લીયે જાતે હેં.
મેં તો સુનસાન મકાંમેં ન રહુંગી અસગર,
તુ જહાં હોગા તેરે સાથ મેં હુંગી અસગર.
સદમયે દરદે જુદાઇ ન સહુંગી અસગર,
અલ મેં રોરો કે યે બાબાસે કહુંગી અસગર.

સાથ લે ચલીયે તો ફીર કુછ ન ગમો યાસ રહે.
આપકો ખાતીરે બીમાર કાબી પાસ રહે.
ગુલ હુવા ઇતનેમેં ઘરસે શહે વાલા નીકલે,
જીસ તરેહ સુબ્હોકો મેહરે ફલક આરા નીકલે.
ફીસ તજમ્મુલસે શહે યસરબો બતહા નીકલે,
ગુલ મલાયેકમેં હુવા ખુલ્દસે મવલા નીકલે.
જબ હુવા સીબ્તે પયંબરકા ગુજર રસ્તેમેં,
બઢકે જીબ્રીલ બીછાને લગે પર રસ્તેમેં.
સાથ સાથ અકબરો અબ્બાસ બસદ શાન ચલે,
શાદો ખુર્રમ હરમ શાહકે નીગેહબાન ચલે.
દીલમેં ચુભતે હુયે હરએકકે અરમાન ચલે,
જીમેં ઠાને હુયે બરસોંસે જો થે ઠાન ચલે.
જીસ તરફ સૈયદે આલમકી સવારી નીકલી,
ગુલ હુવા નામે ખુદા બાદે બહારી નીકલી.
કાફીલા હોકે જો ગુજરા સુયે મયદાને બલા,
નાકયે હઝરતે શબ્બીર વહાં બેઠ ગયા,
સબ ઉઠાતે રહે લેકીન વોહ ન હરગીજ ઉઠા,
દેખકર અપને અઝીઝોંકો શહે દીને કહા.
હમકો લાજીમ હે રહેં ઉસકી રઝાપર શાકીર,
ખાસ બંદે હેં જો હેં હુકમે ખુદાપર શાકીર.
અલ ગરઝ હોગયે બરપા ઇસી મયદાંમેં ખયામ,
યાદે ખાલીકમેં હુયે મહો શહનશાહે અનામ.
ઉસ તરફ લશ્કરે આદા હુવા વારીદ સરે શામ,
રાતહી ભરમેં હુયે સુલેહકે સબ ખત્મ પયામ.

સુબ્હો દમ લશ્કરે બેપીર વગાકો ઉઠા.
ઓર દસ્તે શહે મઝલુમ દુઆકો ઉઠા.
આહ કયા કયા ન સીતમ શામીયોંને શાહપે કીયા,
દીલમેં જો આયા મોહંમદકે નવાસેકો કહા.
પ્યાસે બચ્ચે રહે પાનીકા નહીં બુંદ દીયા,
હશ્રસે પેહલે જમાનેમેં ન કયું હશ્ર હુવા.
શામકી ફોજ કહાં સીર્ફ બોહ-તર ગાઝી,
લાગે ઇસપર ભી બડે જોશમેં થા હર ગાઝી.
કોઇ કેહતાથા કે ખુનરેજ લડાઇ હોગી,
લશ્કરે શામકી દમ ભરમેં સફાઇ હોગી,
કોઇ કેહતાથા જો તલવાર ઉઠાઇ હોગી,
ફીર ન કુફ્ફારકી જાનોંકો રહાઇ હોગી.
કોઇ કેહતા થા લઇનોંકે જીગર કાટેંગે,
કોઇ કેહતા થા કે હમ શીમ્રકા સર કાટેંગે.
કોઇ કેહતા થા કે કુફ્ફારકે હે દીલમેં હીરાસ,
આયેં તલવારકે મોંહપર ગે હે બેઇને કીયાસ,
કોઇ કેહતાથા લડાઇ હમે આયેગી રાસ,
ઢેર લાશોંકે લગા દેંગે અભી કાટકે પાસ.
લો ઉઠો કબ્ઝયે સમસામપે કબ્ઝા કરલો,
દુરહી કયા હે ચલો શામપે કબ્ઝા કરલો.
રોને વાલોંકો મેં જી ભરકે રૂલાઉંગા કભી,
ફીર મસાયેબ શહે વાલાકે સુનાઉંગા કભી.
અપને દાગ જીગરો દીલમેં દીખાઉંગા કભી,
ખીરમને સબ્રમેં ફીર આગ લગાઉંગા કભી.

અભી નૈયર હે ગમે શાહકા તરાના બાકી,
રાત થોડી હે બહોત હે યે ફસાના બાકી.

રિવાયતે પીંડારમ--૧૯

દેખકર શીમરકો યું કહે શાહે દીં, હસ્બે તકદીર તુ હે કે મેં હું,
સીજદયે હકમેં યે સર ઝુકા હે, મેરા જોરે શમશીર, તુ હે કે મેં.
ચુર જખમોંસે સારા બદન હે, હલ્ક સુખા હે તીશના દહન હે,
સીના ચાકે રંજો મેહન હે, ભલા હાલે તગૈયુર, તુ હે કે મેં હું.
સર હે સીજદેમેં યે વસ્લે હક હે, હે ન ખાહીશ દીગર ઓર મુતલક,
રંગ ગમસે સમાકા હુવા ફક, ભલા નેક રાહગીર તુ હે કે મેં હું.
નાના મેરા હે ખતમે રીસાલત, ઓર બાબા હે શેરે શુજાઅત,
ફાતીમા માં હે શાહે કયામત, ભલા શાને તતહીર, તુ હે કે મેં હું.
ઓર હસન મેરા પ્યારા અખી હે, રાકીબે દોશે ખતમુન નબી હે,
પાસબાં દરકા રૂહુલ અમીં હે, ભલા અહલે તોકીર, તુ હે કે મેં હું.
કોન મુઝસા યહાં જી નશાં હે, સાહેબે ઇલમે ફયઝે રસાં હે,
શુકરે હક દમ બદમ બર જબાં હે, ભલા બોલ નખચીર તુ હે કે મેં હું.
ચાક ખામેકા ગમસે જીગર હે, રંગે કીરતાસ બા યક દીગર હે,
મઝમું રહમાંકા મીસલે ગોહર હે, ભલા શીમર તકસીર તુ હે કે મેં હું.

રિવાયતે બેરાગી—૨૦

હાયરે દૈયા કરબો બલામેં અલીકા જાયા આયારે,

બીન જલ જયસે માછરીયાકે તલપ તલપ ગમ ખાયારે.
લેકે ટાંડા જબ વોહ પહોંચે, દીલમેં તબ અપને યે સોચે,
ધ્યાનસે વોહ ખેંચે.
કીતને લઇંકો એક પલ છીનમેં રાહે અદમ પહોંચાયારે.
બોલી યે બીરનસે જયનબ, બીન જલ સુખ ગયે હમરો લબ,
ચેન મીલે બેચેનોંકો કબ.
આન ફંસે કીસ દેસમેં ભૈયા અયસો જીયા ઘબરાયારે.
બે પીરોંને ફેરી અંખીયાં, લગી શાહકો બુરી યે બતીયાં,
દુખસે ભર આઈ તબ છતીયાં,
કયસે થે બે પીત દઇ વોહ પતીયાં લીખ બુલવાયારે.
ફોજે અદુ દીલમેં ઘબરાઇ, જરદી તબ ચેહરેપે છાઇ,
કેહને લગે હે રૂસવાઇ.
પુત હસનકા રનમેં આકે અબ ખંજર ચમકાયારે.
કછુ ન રૂત્બા નબીકા જાને, લગે લઈ તલવાર ચલાને,
કરકે બુલાયે ઉન્હેં બહાને.
રાહે દેવમેં બનકે મુસાફીર સીસ હુસેન કટાયારે.
રહુમાં હે વોહ તેરી મદદ પર, આલે નબી શોહદાકે અફસર,
ધીર તુ અપને દીલમેં અબ ધર.
પાર લગેહે તોરી નૈયા દુખ હે જીસને પાયારે.

સેહરા—૨૧

બાંધા જબ હઝરતે કાસીમને શાહાના સેહરા,
દેખને આયે સલામી હો ઝમાના સેહરા.
થા મુસલસીલ જો ગુંદા તુરે શહાદતસે વોહ,

કયા કહું ઉસ ઘડી ઉસ શાહકા સોહાના સેહરા.
ખલ્કને દેખકે સેહરેકી લડ મુખડે પર,
રૂયે ખુરશીદ ઉપર કર નુરકા જાના સેહરા.
કયા કહું કયસા હુવા હાલ બનેકા ઉસદમ,
જબ કહા કુફીયોંને જર તાર મંગાના સેહરા.
જુંહી સેહરેકા સુના નામ વહીં શાદ હુવા,
સર ચડહા બાદ દીયા પરહકે દુગના સેહરા.
બને કાસીમકો જુંહી લાયે બનાકર ઘરમેં,
શાદ હો બોલી અમ્મા ઇસ ઘડી ગાના સેહરા.
કર સલામ ઉસ ઘડી સબ હુરાં લગીં ગાને,
હો તુઝે બંડરા મુબારક યે બંધાના સેહરા.
હાય મીરરીખકી સાઅત થી સીતારાથા ઝબુન,
જબ બંધા નવશાહકે સરપર વોહ સોહાના સેહરા.
બોલા મીરરીખ ઇસ બનેકા કર દુંગા,
તન જુદા સર સેતી ઓર સરસે બીગાના સેહરા.
વહીં બોલી કઝા ફીર આનકે અય ઇબ્ને હસન,
આપ્ર હું મેંભી જરા મુજકો દીખાના સેહરા.
સુનકે આવાજે કજા બોલે રઝીના બ ંઝા,
મેં હુ મુશતાક મેરા હે યે બહાના સેહરા.
પેહના રન જાતેહી બંડરેને શહાદતકા લીબાસ,
જાકે જન્નતમેં કહા દેખ તો નાના સેહરા.
અયસા બંડરા જહાંમેં કોઇ દેખા હોગા,
સરપે જીસકે હો બંધા લહુ લોહાના સેહરા.
રો રો કેહતીથી અમ્મા નવશાહકી હય હય નવશાહ,
હયેફ યું તેરા બના રનકા નશાના સેહરાં
આગે અબ તાબ નહીં કહે અહસન એહવાલ,
જયસા ઉસ શાહકે હુવા સરપર બંધાના સેહરા.

મેંહદી—૨૨

રાસ અય મુજરઇ કાસીમકો ન આઇ મેંહદી,
સુબ્હો વોહ કત્લ હુવા શબકો લગાઇ મેંહદી.
ઉસ તરફ દુલ્હા હો કત્લ યહાં દુલ્હનને,
ચુડીયાં તોડકે હાથોંસે છુડાઇ મેંહદી.
જખમી યહાંતક વોહ હુવા જોડા શાહાના ઉસકા,
સુર્ખ સબ ખુંમેં હુવા યે લાઇ મેંહદી.
કહા કાસીમસે સકીનાને બલાયેં લે લે,
લો મુબારક હો તુમ્હેં મેંને લગાઇ મેંહદી.
કહા કાસીમને લગાતી હો લગાએ લેકીન,
હે યકીં મુજસે કરેગી ન ભલાઇ મેંહદી.
રશ્કે શાદીયે કાસીમસે યે અય પીરે ફલક,
ચશ્મે બદમેં તેરે ઉસકી ન સમાઇ મેંહદી.
ઉસ તરફ બોલી કઝા તેરે લીયે અય નવશાહ,
ખાકો ખુંકી મેં ઇથર ગુંદકે લાઇ મેંહદી.
શાદીયાનોંકે ઇવિઝ સીના-જની થી શાકીર,
બને કાસીમકી અજબ ધુમસે આઇ મેંહદી.

ફાતેહા—૨૩.

નામે અહમદપે સલ્લે અલા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
જાન ઓર દીલભી અપના ફીદા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
અજ બરાયે શહે દીં અકસ

દીલસે અપને નીકલતી સદા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
શાનમેં ઉનકે લવલાક આયા, ઉનકા મદદાહ ખાલીક કહાયા.
વોહ નબી શાહે દોસરા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે,
બાએસે ખલ્ક હેં શહેવાલા રૂત્બા ઉનકા હે હરએકસે બાલા,
રોઝે શબ ઉનપે લાઝીમ બસા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
વોહ નહોતે નહોતા દો આલમ, સબ હે બહરે રસુલે મુકર્રમ,
મરહબા શાન કયસી ઉલા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
કીસસે તહરીર હો વસ્ફ ઉનકી ખુદ ખુદા કરતા મદહત હો જીનકી,
વોહ શહનશાહે અરઝો સમા હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.
કબ હો હાફીઝસે નાઅતે પયંબર જીસકા વાસીફ હો ખલ્લાકે અકબર,
હાં મગર ઇતની દીલસે દુઆ હે, ફાતેહા ફાતેહા ફાતેહા હે.

રિવાયત—૨૪.

અંબર ગુલાબો મુશ્કસે ધોકરકે હમ જબાં,
બિસમીલ્લા તાજા પરહતે હેં હર આન હર જમાં.
કયું કર રહે ન ફઝલે ખુદા હમપે રાત દીન,
હર મુયે તનભી વીર્દસે મેરી હે તર જબાં.
અઝમત બડી હે નામે મુબારકકી હમ દમો,
કયું કર કરે ન જીન્નો બશર ઉસકો વીરદે જાં
હુગે મલક વઝીફા ઉસકા રખ્ખેં મુદામ,
વહશો તુયુર કેભી હે લબ પર યેહી રવાં.
ગુંચોંને વા કીયા હે દહન ઝીકરે પાકમેં,

ગુલ ખુલબી બાગમેં હે ચહકતી બખુશ બયાં.
હર બરગો હર શજરકો હમેશા યે વીર્દ હે,
બાદે સબા ઝુકાતી હે જીસદમ બગુલીસ્તાં
કુછ ઈંદલીબ ગુલપેહી તસબીહ ખાં નહીં,
હર નોકે ખાર વીર્દકો ઉસકે હુઇ જબાં.
બિસમિલ્લા કરકે કીજીયે આગાઝ હર ઉમુર,
અંજામ ઉસકા ખયેર હો હર લહઝા હર જમાં.
બિસમિલ્લા તેરે મોંહસે હે શાગીલ રવાં મુદામ,
કયુંકર નહોવે હલ તેરી હર મુશ્કીલે ગીરાં.

રિવાયત-૨૫.

આજ દુન્યામેં સબકો યે ગમ હે,
શાહે બેકસકા દરદો અલમ હે.
દો જહાંકે વસીલા હે જીનકા,
ઉનપે હય હય યે ઝુલમો સીતમ હે.
જીનકા શબ્બીર હે નામે મુબારક,
શાહ હુસેની વોહ મીરે ઉમમ હે.
દો જહાંકી મીલી ઉનકો શાહી,
ઉનપે દરજા સબરકા ખતમ હે.
કરબલામેં હોં શાહે શહીદાં,
અર્શ પર યેહ અઝલસે રકમ હે.
સરકો હેં રાહે ખુદામેં કટાયે,

ઉનમે ખાલીકકા ફઝલો કરમ હે.
આજ અયદાને કરબલમેં ખુરશીદ,
શાહે વાલાકી શમશીર અલમ હે.

રિવાયત-૨૬.

શારોકે કહા માદરે કાસીમને અય પ્યારે,
તુમને તો હમેં છોડકે જન્નતકો સીધારે.
ઇસ જંગલો વયરાંમેં હે કોન હમારા.
અય નુરે બસર અબ રહેં હમ કીસકે સહારે.
હંસતે થે અભી ગોદે ચચામેં મેરે દીલબર,
ખામોશ હો કયું કયું નહીં કરતે હો ઇશારે.
કયા માદરે મુઝતરસે ખફા હોગયે જાની,
આંખેં તો જરા ખોલો અય મઝલુમ બિચારે.
ફરમાઓ મુઝે કીસને કીયા હે તુમ્હેં મજરૂહ,
સબ જીસ્મ હુવા ચુર યે હેં તીરોંકે મારે.
દીલમેં ન સદ અફસોસ રહમ ઉનકે હે આયા,
સમઝે ન યે હેં ચશ્મ ઇમામતકે સીતારે.
લાઝીમ થા તુમ્હેં કુરીયો બર હાલે તરહહુમ,
અય શામીયો બે શુબા યે સૈયદ થે તુમ્હારે.
અફસોસ કે યે સાકીયે કૌસરકી હેં અવલાદ,
ઓર તુમ ઉન્હેં તરસાતે હો દરીયાકે કીનારે.
હયવાન પીયેં આપ સભી ઓર યે તરસેં,

અફસોસ યે તુમ કરતે હેં ક્યા ઝુલ્મ હે સારે.
મેહશરમેં ખબર હોગી તુમ્હેં ઉસકી હકીકત,
બર રાહે ખુદા હમને તો જાં અપની નીસારે.
હાફેઝ પરહો સલવાત હુઇ ખત્મ રિવાયત,
ઉશ્શાક પરહો તુમભી બહમ મુસલીમો સારે.

રિવાયત—૨૭.

ગમસે દીલ ક્યું ન મેરા અય ફલકે પીર જલે,
તુ સલામત રહે ઓર ખેમયે શબ્બીર જલે.
સર્દ પાનીસે વહાં શીમ્રકા દીલ ઠંડા હો,
તપકી શીદ્દતસે યહાં આબીદ દીલગીર જલે.
હુરમલાસે યેહી ફરમાતી થીં બાનુયે હુઝીં,
જલ્દ દોજખમેં તુ અય કાફીરે બે પીર જલે.
રહમ અસગરપે મેરે તુજકો ન આયા હય હય,
આગ લગ જાયે કમાંકો તેરે ઓર તીર જલે.
ક્યા સીતમ હે કે બીન સાઅદ તુ સાયેમેં રહે,
ધુપમેં હાયે ગઝબ લાશયે શબ્બીર જલે.
શાહ કેહતે થે કરૂં મેં જો ખુદાસે ફર્યાદ,
આનકી આનમેં સબ લશ્કરે બે પીર જલે.
રોશની ફેલ ગઇ ભાગ ગઇ તારીકી,
શમએ શાં કબ્રમેં દાગે ગમે શબ્બીર જલે.
જોરે કીસમતસે બશરકા નહીં ચલને પાતા,

આગ તકદીરકી ભડકી પરે તદબીર જલે.
બોલે સજ્જાદ ગઝબકી હે હરારત મુજકો,
શીદ્દતે ગમસે ન ચે તોકે ગુલુ ગીર જલે.
શાહને જયનબસે કહા લુટતી હે પરદેસમેં તુ,
હાલ પર તેરે ન કયું દીલ મેરા હમશીર જલે.
ગર્મ ફીકરોંસે મેરે આગ લગી દરીયામેં,
કયું ન દુશ્મન મેરા સુનકર મેરી તકરીર જલે.
હો જો સર ગરમે સુખન બઝમે સુખનમેં નૈયર,
આતશે રશ્કસે હર હાસીદે બે પીર જલે.

માતમ—૨૮

ઓય હાયરે મુખતારે જન્નત સીધારે,
ખાલીકે ફીબરીયાકે વોહ પ્યારે—રે ઓય.
હેં જીગર ગોશે વોહ મુસતફાકે,
નુર દીદે હેં મુશ્કીલ કુશાકે.
હેં વોહ ખાતુને જન્નતકે પ્યારે—રે ઓય,
અપને નાનાકી ઉમ્મતકે ખાતીર.
જાન દેનેપે હોગયે હેં હાઝીર,
યાને શબ્બીર સરવર હમારે—રે ઓય.
અમરે હક પર વોહ કયસે થે કાયેમ,
યાને ઉસ રોજ હઝરતકે સાયેમ.
પર જરાભી ન ઉફ કર પુકારે—રે ઓય.

ઓર જબ આયા વક્તે શહાદત,
તબથી અલ્લાહો અકબર ઈબાદત.
મા સીવા ઉસકે કુછ નહીં પુકારે—રે ઓય.
અયસા સદમા હે કીસને ઉઠાયા,
રાહે હકમેં હે સરકો કટાયા.
અમરે હક પર હો રાઝી સીધારે—રે ઓય.
દીલે મુઝતર હે આસી શબો રોજ,
આતશે હીજસે હે જીગર સોજ.
જાન બાકી નજર હે તુમહારે—રે ઓય.
અર્ઝ યે હે ગુલામે અલી કી,
હો લીકા મુજકો હઝરત નબીકી.
પહોંચું મતલબકો સદકે તુમ્હારે—રે ઓય.

માતમ—૨૯.

ઓય હાયરે કાસમ જવાંસા દુલ્હા,
યારો ઉસકો કઝાને ન ભુલા—રે ઓય.
ગુલશન આલે પયંબરકા લુટા,
યારો ઉસકો કઝાને ન ભુલા.
વોહ ન હરગીજ ફલા ઓર ફુલા—રે ઓય.
ખત મદીનેમેં લીખકે દમાકે,
મારા સરવરકો રનમેં બુલાકે.
થા વોહ મેહમાન કૌમે જુહુલા—રે ઓય.

હે સનાખાં હુસન શાહે દીકા,
યાને સીબતે રસુલે અમીંક્રા.
તુજકો બંદાંસે શાહકે કુબુલા,—રે ઓય.

માતમ-૩૦

તીશના મારે ગયે આજ છબને અલી,
સુનકે બાનુકી બેહદ તબીઅત જલી—તીશના.
હુઇ બે કલી બાગે હૈદરમેં.
બાદે સર સર ચલી શેહરે અનવરમેં,
ગુલ હુવા જીસસે હય હય ચીરાગે નબી—તીશના.
ચીતા શેરે ખુદાકા બુરા ઉસને,
સંગપે સુલવાયા બદલે પલંગ જીસને.
મરગે બદસે હર આં ઉસકો જીલ્લત મીલી-તીશના,
ખેલતા થા જો મોહરે નુબુવ્વત પર.
પ્યારા થા વોહ અયન જાનો જીગરે હૈદર,
ઉસપે ઝાલીમકી યારો કટારી ચલી—તીશના,
હશ્રમેં કરના હમ પર મેહરબાની.
હોઝે કવસરકા પીલવાના પાની.
હામી આજીઝકી હે યે દુઆયે દીલી—તીશના,

માતમ—૩૧

ઓય હાયે સર કટા જબકે ઇબને હેદર,
ખુનસે પરો ભર એક કબુતર—રે ઓય.
કરબુલાસે હુવા વોહ રવાના,
જાકે યસરબમેં કીતા ઠીકાના.
ઓર કહા પુર હુંજી હો યે રોકર—રે ઓય.
અય નબી આપકા જો નવાસા,
શીમરે મલઉંને મારા હે પ્યાસા.
ફેરા હલકુમે સુખે પર ખંજર—રે ઓય.
દોયુમ રોઝેપે જા સુરતઝાકે,
સીયુમ બીનતે નબી ફાતીમાકે.
સબ કીયા હાલે શબ્બીર અઝહર—રે ઓય.
બાદ અર કબરે શબ્બરકે જાકર,
રો રો કેહતા થા સબ હાલે મુઝતર.
સુનીયે અબ આપ ઇબને પયંબર—રે ઓય.
સરકો શબ્બીરકે બસ ઉડાયા,
કુછ ન ખોફે ખુદા દીલમેં લાયા,
આપકે જોકે હેંગે બીરાદર—રે ઓય.
યે ખબર પહોંચી સુગરાકે દર ગોશ,
સુનતેહી ઉડગયે ઉસકે બસ હોશ.
ગમ પડા સબમેં કયા ખુરદો અકબર—રે ઓય,
કર બયાં બસ તુ ઇસ જા અય રહુમાં,

તેરા માલીક હે ઓ પાક સુબહાં.
કુછ ન મેહશરકા રખ તુ જરા ડર—રે ઓય.

મુસ્તઝાદ—૩૨.

સુગરાને કહા રોકે હુઇ મેં એ સહારે-અય બાબા હમારે,
દુખીયા ગે ભલા કેહકે પીદર કીસીકો પુકારે-અય બાબા હમારે.
બીમાર સમઝ મુઝકો યહાં છોડ ગયે આપ-કહીયે તો કરૂં કયા,
હમરાહ સકીનાકો લે ખુશ હોકે સીધારે-અય બાબા હમારે.
હે પાસ સકીના તો કીયે મુઝકો ફરામોશ-મેં બેટી નહીં કયા,
તુમ બીન મેં જુદાઇમેં હું અબ ગોર કીનારે-અય બાબા હમારે.
કાસીદભી નહીં પાસ ન મીલતા હે કબુતર-રેહતી હું મેં શશદર.
ખુદ આઓ કે અબ કરલો તલબ પાસ તુમ્હારે-અય બાબા હમારે.
હાં ઇતના સુના કે ચચા મુસલીમકે પીસરકો-નદીપે લેજાકે,
શમશીરસે હારીસકી ગયે આહ વોહ મારે-અય બાબા હમારે.
કયા ગુલસા બદન ભાઇયોંકા પ્યારસી બાતેં-યાદ આતીહેં મુઝકો,
કયું બાગીયોંને બાગે નબી કર દીયા વયરાં-ફર્યાદ હે રહમાં,
કયા ઝુલ્ફે દોતા આલે નબીકી વોહ બીખારે-અય બાબા હમારે.

મુસ્તઝાદ—૩૩.

મત નામ લો મયદાનકે જાનેકા અય જાની—હય હય બને કાસીમ,
એક તુમહી ફકત ભાઇ હસનકી હો નશાની—હય હય બને કાસીમ.

બચ્ચે હો અભી તુમમેં નહીં લડનેકી તાકત—ઓર તીશના લબી હે,
યાને કે તુમ્હેં પ્યાસ હે હો તાલીબે પાની—હય હય બને કાસીમ.
તસકીન તુમ્હેં દેખકે દીલ હોતાહે અપના—અય મેરે પ્યારે,
બે શુબા હે તુમ ભાઇ હસન કેહી હો સાની—હય હય બને કાસીમ.
ફીર અર્ઝ કી કાસીમને રઝા દો અય ચચાજાન—હો સકતા નહીં સબ્ર,
હઝરત કહે તબ જાઇયે હાફેઝ રખ્ખે બાની—હય હય બને કાસીમ.
કાસીમકો ગલે અપને લગાકર શહેવાલા—હો દીદયે પુર નુમ,
ફરમાયે કે એક રોજ તો બસ હોનાહે ફાની—હય હય બને કાસીમ.
તુમ ઉનકે ન અબ ઝુલ્મકે સદમાત સહોગે—અય સૈયદે આલમ,
આમાદા હેં ઝાલીમ વોહ પયે ઇજા રસાની—હય હય બને કાસીમ.
હાં જાઓ તુમ્હેં હમને હે અલ્લાહપે સોંપા—દીખલાઓ શુજાઅત.
હાફેઝ હે નીગેહબાન રખેગા વોહી બાની—હય હય બને કાસીમ.

વાવેલા—૩૪

કરૂં ગમકા કયા બ્યાન, વાવેલા,
ગયે મારે હુસેન, વાવેલા—કરૂં.
ઇલાહી હુવા ઉન્પે કયસા સીતમ.
કીયે કાફીરોંને હેં કયા કયા ઝુલમ.
નહીં ઉનકો થા ચેન, વાવેલા—કરૂં.
કહું કયા મેં ઉસ શાહકા બ્યાન,
કે લરઝેમેં થા ઉસ ઘડી આસમાન.
થે કાફીર સભી બેચેન, વાવેલા—કરૂં.

લીયે હાથમેં જબકે શાહને અલમ,
કીયે લાખોં કાફીરોંકે સરકો કલમ.
મુસીબત થી દીન રેન, વાવેલા—કરૂં.
જબ અબ્બાસ પાનીકો લેને ચલે,
કલમ ઉનકે કાફીરને બાઝુ કીયે.
ભરે આંસુસે હેં નેન, વાવેલા—કરૂં.
બસ અબ તુ ખત્મ કર યહાંસે બયાં,
કે ગમમેં હે તસલીમ સારા જહાં,
તડપતે હેં દીન રેન, વાવેલા—કરૂં.

વાવેલા—૩૫

હાયે ઇબને અલી પર હુઇ કયા જફા, વાવેલા,
મેહમાન બુલાકે ઘરમેં વોહ શામી,
પ્યાસા કીયા હાયે સરકો જુદા, વાવેલા—હાયે,
રાકીબ જો હોશે નબીકા હો અય દીલ,
કીયા લઇનોંને ઉનસે દગા, વાવેલા—હાયે,
બાબા અલી શાહે મરદાં હો જીસકા,
જીબ્રીલ હો જીસકે દરકા ગદા, વાવેલા—હાયે.
બુલ બુલભી ગમસે પરેશાં હે હરદમ,
કુમરી કરે સરોપર યે સદા, વાવેલા—હાયે.
અફસોસ પીયેં ખુશીસે વોહ શામી,
આલે નબીકો ન પાની દીયા, વાવેલા—હાયે.
કુમલા ગયા ગમસે ગુલશનમેં હર ગુલ,

શબ્બીર પર જબકે સદમા હુવા, વાવેલા—હાય.
ઇબ્ને અલી રનમેં જીસ વક્ત થારા,
ઘોડેસે ઉપર જમીંકે ગીરા, વાવેલા—હાયે.
છાઇ ઘટા ગમકી બાલાયે ગરદું,
જબકે ગલેપર હે ખંજર ચલા, વાવેલા—હાયે.
રહુમાં બ્યાંકો ન દો તુલ અબ તુમ,
ગમસે જીગર સુન કે ટુકડે હુવા, વાવેલા—હાયે.

મરસીયા—૩૬.

જબ કાસીમે નવશાહને કીયા જંગો જદલ થા.
દુશ્મનમેં અજબ પડગયા વલ્લાહ ખલલ થા.
ગોયા કે ગીરા સરપે સીતમ ગરકે જબલ થા,
આબ આબસા દેહશતસે લઇનોંકા જોહલ થા.
થરરાતેથે હરએક શકી દીલમેં જીગરમેં,
જયસે કે કોઇ નાવ પડી બહરે ઝરરમેં.
વોહ તેગે દોદમ મ્યાનસે જીસદમ કે નીકાલા,
દેતાથા હરએક શામી ખુદાઇકા હવાલા.
યે વાર નહીં જાતાહે અબ હમસે સંભાલા,
દે અમન અબ ઇસ તેગસે અય બારે તઆલા.
દામાને જીગર કયું ભલા ચાક હો અપના,
કયું બરકે ગઝબસે ન યે દીલ ખાક હો અપના.
અરજકકે પીસરકો કીયા એક વારમેં ફીન્નાર,

મારા કીસીકો તીર કીસીકો વહીં તલવાર.
ઘબરા ગયા શામી કે જો લશ્કરકા થા સરદાર,
કેહને લગા હમલા કરો સબ મીલકે તુમ એકબાર.
તબ વાર કીયા હાથે લઇનોંને સભી મીલ,
તનહા હે ઇશ્વર એક શહે નેક ખસાયેલ.
ફીર અરજકે મરદુદને ગુસ્સેસે પુકારા,
અય હાશેમી બેહદ મેરે લશ્કરકો તુ મારા.
કરતા હું કોઇ દમમેં તુઝે આકે દો પારા,
સર જીસ્મસે લાખોંકા હે ખંજરસે ઉતારા.
આરામ ન લેને મેં તુઝે દુંગા જરા ભર,
કરતાહું અભી આકે જુદા તનસે તેરા સર.
અરજક વહાં મગરૂર બહોત હોકે આયા.
નવ શાહને ઉસે ઘોડેકી હે તંગ બતાયા,
વોહ સુનતેહી ગરદનકો સુયે તંગ ઝુકાયા.
કાસીમને વહીં તેગસે દો ટુકડે બનાયા.
જીતને કે થે કુફી વોહ બદ અફઆલો સીતમગર,
આઇનેકી સુરત વોહ રહે દેખકે શશદર.
જબ અહલે સીતમગરને શુજાઅતપે નઝર કી.
સબ બાત વહીં ભુલે જો થી કરરો ફરકી,
હાલત હુઇ તગૈયુર વહીં ઉનકે જીગરકી,
ફીર નેહરકે જાનીબકો કીસીને ન નઝરકી.
કયા અરઝો સમાકો હે વહીં ઝલ ઝલા આયા,
સફ ચીરકે અબ્બાસ હે નદીપે જો પહોંચા.
જા પહોંચા અલમદાર વોહ દરીયાકે કીનારે,

બસ ઘેરકે અબ્બાસકો આદાને હેં મારે.
વોહ ગેસુઓંકો ઇબ્ને હસનકે હેં બીખારે,
વોહ તીશના દહન જાનીબે ફીરદોસ સીધારે.
તુમસે હે દુઆ યા જીગરે હૈદરે સફદર,
રહેમાનકે તુમ હોના મદદગાર બ-મેહશર,

નૌહા—૩૭.

મયદાંમેં ખડે લાશપે ફરમાતે થે સરવર—અય હુરરે દીલાવર,
કદમોંપે મેરે તુને દીયા અપના કટા સર—અય હુરરે દીલાવર.
અફસોસ ન મુઝસે હુઇ કુછ રસમે ઝીયાફત—જો પાઇ શહાદત'
શરમીંદા બહોત તુઝસે હે યે બેકસોં બેપર—અય હુરરે દીલાવર.
હે પેશે પયંબરભી તેરી ઇજ્જતો હુરમત—અય સાહેબે ગયરત,
રાઝી હેં બહોત તુઝસે હુયે હૈદરે કર્રાર—અય હુરરે દીલાવર'
અબ નામ રકમ તેરા શહીદોંમેં હુવાહે—કયા રુત્બા મીલાહે,
રોતી હે તેરે વાસ્તે ઝોહરા મેરી માદર—અય હુરરે દીલાવર.
સદ હેફ કે તુરબત ન તેરી બન સકી હમસે—બેગોર પડા હે,
ઇસ ધુપમેં સાયાભી નહીં લાશકે ઉપર—અય હુરરે દીલાવર.
ખમેમેં તેરે વાસ્તે સબ હેંગે પરેશાં—જયનબભી હે ગીરયાં,
ફીરદોસમેં તેરે લીયે નાલાં હેં પયંબર—અય હુરરે દીલાવર.
આગે નહીં અબ ખામેકો તાકતે તહરીર—જીસ વક્ત કે શબ્બીર,
કેહતીથી **જકીયા** યેહી યું બા દીલે મુઝતર—અય હુરરે દીલાવર,

નોહા—૩૮.

લાશે અકબરપે માદર પુકારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી,
બરછી મારી હે કીસને યે કારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
જીસકા બેટા જવાં મરગયા હો-હાયે ચેન ઉસકો કયુંકર પડા હો,
ખાક હે જીંદગી ઉસકો સારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
એક માતમી સફ બીછી હે-એક તરફ બેઠી યે ગમ ઝદી હે,
રો રહેગી હૈદરકી પ્યારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
હાય મેં તો નહીં જાનતીથી-લાશ આયેગી અબ બેટા તેરી,
ખુન હોયેગા સીનેસે જારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
ગર મદીના યે અખબાર પહોંચા-હાયે જીતી રહેગી ન સુગરા,
જાયેગી મર વોહ અબ ગમકી મારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.
કયા કહે વોહ મુસીબત જકીયા-લાશ આઇથી અકબરકી જીસજા,
સબકી આંખોંસે થે અશ્ક જારી-મેરે અકબર યે માં તેરે વારી.

જોગી—૩૯.

જોગી હમતો બને પંજ તનકે,
સદક દીલસે ઇમામે હસનકે.
સરપે અપને રખી ગમકી દસ્તાર,
ઓર છીદા કાન મુંદરે પેહન યાર
તનપે ખાક રમાઇ હે દીલદાર,
નતો લોભી હેં દુન્યાકે ધનકે.

તને ખાકીકો કર ખાક અકસીર,
ઓર લુટા જરકો બર રાહે શબ્બીર.
ગમકી સેલી કર અપને ગુલુ ગીર,
જપતે ફીરતે હેં લે હાથ મનકે.
પેહન કર કફની ઓર ડાલ માલા,
હાથ સુમરન ઓર તુંબા નીરાલા.
કેહતે હક અલ્લાહ ઓર બોલ બાલા,
ચલે હમ તો ભુખે નહીં સીમ તનકે.
મનમેં અપને હેં ધુની લગાકે.
કરતે પયદા જીલા દીલ જલાકે,
હોતે સદકે શાહે કરબલા કે.
સુનો ઓર સરવરકે નુર નેનકે,
મનકી મનમેં હે માલા ફીરાઈ.
તબ તો જરરા જીલા દીલમેં આઇ,
નઝર આને લગી પીર ખુદાઇ.
જરરા સદકેસે હમકો શાહે જમનકે,

રિવાયતે જોગી—૪૦

ઉરસ આલે નબીકા હે આયા,
હુરો ગીલમાંને સંદલ ચડહાયા.
જોગી સબ મીલ ચલો કરબલાકો,
આજ મેલા શહીદોંકા આયા.

રનમેં કાસીમ બનેકી હે શાદી,
દસ્તે કરબલમેં મંડવા છવાયા.
ઉનકે રીઝવાં પીન્હાનેકી ખાતીર,
ખાસી પોશાક જન્નતકી લાયા.
યારો આલે નબીકે સીવા ઓર,
દરદો ગમ અયસે કીસને ઉઠાયા.
આજ શોહદાયે દસ્તે બલાપર,
અરશે આઝમને ડાલાહે સાયા,
જોગી આલે નબીકે મહેલ સબ.
ખાસ જન્નતમેં હકને બનાયા,
પાક આલે નબી પર ખુદાસે.
દેખો તોહફા દરદોંકા આયા,
શુકરે ખાલીક અદાકર તુ **ખુરશીદ**.
રાહ તુમા પેશવા અયસા પાયા,

જોગી—૪૧

હમ જોગી હુયે વોહ શહે સાલારકે લીયે.
સાલારકે લીયે વોહ ગમખારકે લીયે.
સર અપના કટાયા બ-રઝા પર અય મોમીનો,
સાબીર રહા હે દેખીયે ઈકરારકે લીયે.
બાજુ કટાયે અપને જો દોનોં વોહ શાહને,
બાલી સકીના ખુર્દ દીલ અફગારકે લીયે,

જાંકો અપની કી જો ઔનો જાફરને બસ નીસાર,
મામું હુસેન આહ તરેહદારકે લીયે,
બસકર હનીફ દીલઃ યે હુવા જેર ઔર જબર.
શબ્બીર પેશવા વોહ અલમ-દારકે લીયે,

મુસ્તઝાદ—૪૨.

લાશપે કહીં અસગરકે બાનુ મેરે બોલે—ઓ ગેસુઓં વાલે,
યે ગમઝદી માઇ ભલા દીલ કયસે સંભાલે-ઓ ગેસુઓં વાલે.
બિસમીલ્લા તેરી ધુમસે અફસોસ નકી મેં-યે રેહગયા જીમેં.
અરમાન મેરે દીલકે નહીં કુછભી નીકાલે, ઓ ગેસુઓં વાલે,
લે ગોદમેં અબ પ્યાર ભલા કીસકો કરૂંગી, દુખ કયસે સહુંગી,
જન્નતકો ચલે તુમ તો મેરે નાજકે પાલે—ઓ ગેસુઓં વાલે.
એ રહમસે કયા આકે પડા આપકો પાલા,અય બારે તઆલા
હેં પ્યાસકી શીદ્દતસે જબાંમેં પડે છાલે-ઓ ગેસુઓં વાલે.
ચલનેકે લીયે આપકે અય યુસુફે સાની, ગઇ મન્નતેં માની,
પર પાંઉભી બાહેર નહીં તુમ ધરસે નીકાલે, ઓ ગેસુઓં વાલે,
એ જુર્મ જો મારે હેં તુમ્હેં તીર ચલાકર, યું કેહતી હે માદર.
દીન હશ્રકે મોહ ઉનકેભી હોજાઇંગે કાલે-ઓ ગેસુઓં વાલે
અહકરને લીખા હે જો યે મઝમું સરાસર, દર હાલતે અસગર,
વોહ હોગયે અશઆર હરએક મોતીકે માલે-ઓ ગેસુઓં વાલે.

રિવાયત—૪૩.

તાઅજ્જુબ હે ન રોયેં હમ અગર શબ્બીરકે ગમમેં.
જનાબે મુસતફા હોતે તો રો દેતે મોહર્રમમેં.
પડીહે એ કફ્ન મયદાનમેં લાશે અકબરે ગાઝી,
યે વોહ ગુલ પયરહન હે જો ન સોતાથા મોહર્રમમેં,
યે કીસકી મેહફીલે ગમ હે મોહંમદકે નવાસેકી.
બશર કયસે ફરીસ્તે રોતેહેં ઇસ બઝમે માતમમેં,
ગમે સરવરમેં ખુનીં અશ્ક હેં લાલકે ટુકડે.
બદખશાં વ યમન આબાદ હે ઇસ ચશ્મે પુરનુમમેં,
કહા અબ્બાસને વક્તે શહાદત યા હુસેન આઓ.
ઉઠા લેજાઓ મકતલસે નહીં તાકત રહી હમમેં,
પરેશાં હે બહોત પેહને હે જેવર રંજો માતમકા.
ઉરૂસે ફીક્ર હે આજ કલ શબ્બીરકે ગમમેં,
ન શાહે શામ બાકી હે ન વોહ તખ્તો હુકુમત હે.
ગમે મઝલુમીયે શબ્બીર અભી બાકી હે આલમમેં,
બની આદમ ન સમઝે મુજકો કયુંકર આંખકા તારા.
બજાયે મર્દમક યા શાહ તુમથે ચશ્મે આદમમેં,
નહોગી પુરસીશે આમાલ કુછ ઉનસે દમે મેહશર.
ખતે ઇસ્યાંકો ધોતેહેં જો રોરો કર મોહર્રમમેં,
ગીરફતારાંને કુલફત સખતીયોંસે છુટ જાતે હેં.
અલીકા નામ લેકર એકસીમેં રંજમેં ગમમેં,
જનાબે સરવરે આલમકાં મઝમું શાદ હેં લીખકર.

લગાયે હમને ગોતે આબે હયવાં આબે ઝમઝમમેં,
દુરે શાહવાર કરતે હેં નિસારે માતમે સરવર.
ભરે એઠેહેં આંસુ આજ નૈયર ચશ્મે પુરનુમમેં,

રિવાયતે—૪૪

ફરજંદે મુસતફાકી શહાદતકી રાત હે,
ફુરકતકી આજ શાહે વિલાયતકી રાત હે.
યારો ગમે હુસેનમેં અબ ખુબ રોઇયે,
એશુઆ! આજ સમઝો કયામતકી રાત હે.
આંસુ ગમે શીરાકે નબીમેં બહાઓ આજ,
લારેબો શક બડી યે મુસીબતકી રાત હે.
યારો ગમે હુસેનમેં રોના સવાબ હે,
રોલો કે આજકી યે સઆદતકી રાત હે.
મજબુર પ્યાસા હોગયા ઇબ્ને રસુલ આજ,
અફસોસ કયા મુસીબતો આફતકી રાત હે.
હાફેઝ ગમે હુસેનમેં આંસુ બહા મુદામ,
ઉમ્મતકે હકમેં આજ શરાફતકી રાત હે.

રિવાયત—૪૫

શબ્બીર બ ફરમાને ખુદા ઘરસે નીકલ કર,
કરબલકો ગયે શેહરે પયંબરસે નીકલ કર.

ચરરા ઉઠા હરએક શકી રોબસે ઉનકે,
સરવર જો બડહે એમયે અતહરસે નીકલ કર.
હરબાર સફેં ચીરકે વોહ બકેક માનીંદ,
આતેથે નઝર ફોજે સીતમ ગરસે નીકલ કર.
સર કાટે હુસેનાને અદુકે જો દમે જંગ,
શીન્નાર હુયે તેગે દો પયકરસે નીકલ કર.
રોયા ગમે શબ્બીરમેં ગે શીમ્રકા ખંજર,
ખુન એહને લગા દીદયે જોહરસે નીકલ કર.
સબ હુરો મલક ઇનદીનો સરવરકે અલમમેં,
કરતે હેં બુકા ખુલ્દકે અંદરસે નીકલ કર.
ઇસ આલમેં ફાનીમેં ખલીક ઓર કોઇભી
ગમ હે ન ગમે આલે પયંબરસે નીકલ કર,

રૂબાઇયાત ઉર્ફે આદાલત વગેરા.

હે ઇબતીદાયે હમ્દે ખુદાયે અલીમકા,
મીન બાદ ઉસકે વસફે નબીયે કરીમકા.
હોતાહે બાદ જીકરે શહીદાંને કરબલા,
મુખતાર જીનકો હકને કીયા હે નઇમકા.

કયા સંગ-દીલ થા સાહેબો ઉન બદ ખીસાલકા,
કાટે ગલા જો તેગસે અહમદકી આલકા.
અબ એન હમસે હો નહીં સકતા મલાલકા,
લખ્તે દીલે બુતુલ અલીકે વોહ લાલકા.

જબ જુલ્મ-પુકાર ચમકી અજ્ઞી નામદારકી,
દેહસતસે આંખ બંદ હોગઇ બેશુમારકી.
પલમેં હજારોંકો તહે તલવાર કર દીયા,
રહમાં યે ધાક કયસી થી ઉસ શાહ સવારકી.

મીરાતે દીલકે આજ સીકંદર કીધર ગયે,
પાતે જો આબરૂ થે વોહ ગૌહર કીધર ગયે.
યારો ગુરૂર અપની તબીઅતપે જીનકો થા,
શાએર વોહ કયા હુયે વોહ સુખન વર કીધર ગયે.

એ હયા જબ કોઇ અપની છોડ દેતાહે હયા,
કોઇ કુછ ઉસકો કહે વોહ કબ બુરા હે જાનતા.
માં બાપ ઉસ્તાદકો સમઝે હે મીસ્લે ખારો ખસ,
લાવે કબ ખાતીરમેં કીસકો કોન હે અચ્છા બુરા.

માને સુખન મેરા વોહી જો પાક બાઝ હે,
કયુંકર કે ઇસમેં વાએઝો નસીહતકા રાઝ હે.
હકકે સીવા ન ગયેરકી બીલકુલ કરો ખુશુ,
માલીક હે ચાહે બખ્શદે તુકતા નવાઝ હે.

આપકે હાલકે તઇ ખુબસા હમ જાનતે હેં,
યે ન જાનો કે નહીં આપકો પેહછાનતે હેં.
બસ ન અબ આગે કરો અપની ઝબાંકો લંબી.
અયસી બાતોંકો કહાં આપકી હમ માનતે હેં.

જીકરે હુસેન કીજીયે કે યે નેક કામ હેં,
ઝગડા ફીસાદ કરનેમેં બદનામ નામ હેં.
સબ છોડ છાડદો કરો મદહે હુસેન તુમ,
હામીયે દીન હુસેન અલય હીસ સલામ હે.

ઈલાહી યે તેરી કુદરત કે સબબાગેં ઓર ધોબી.
કસાઈભી લગે કરને શેઅર ગોઈમેં મોંહ શોઈ,

શુક્ર અલ-હમદો લીલ્લાહ મીલગયે નાખુન ગંજોંકો,
ન ક્યુંકર સર ખુજાવેંગે હમેં વોહ દેખકર હરકોઈ.

શાએર હું યા નહીં હું અયાં મેરા નામ હે,
હર મુલ્ક કસબા કરીયા મેરા શોહરા આમ હે.
જીસકો શુબા હો બેઠે વોહ આ મેરે રૂબરૂ,
વર નતો જાવે ઘર ઉસે મેરા સલામ હે.

આયે હો કીસ નગરસે ઓર રખતે હો કયા નામ,
જાઓગે કીસ જાયે યહાંસે કરદો અબ એલામ.

ગમમેં હુસેન હસનકે જોગી હમ હેં બનકર આયે,
હમને લીબાસે ફકીરાનાસે ખાક હેં મોંહપે જમાયે.

હીરસો હવાકો છોડ દો જોગી કરો ખુદાકી યાદ,
રહોગે હરદમ ફઝલે ખુદાસે દોનોં જહાંમેં શાદ.

તમામ શુદ.

ખુશ ખબર ? ?

નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય બીજી કિતાબો એ કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

દૌલતે બે ઝવાલ—એમાં દુરવેશી અને તવંગરી લાવનાર હદીસો. મસઅલા, અને બીજા ઘણાં ફાયદાઓ છે. કીં, રૂ. ૦-૮-

હદીયતુલ મુસ્લેમીન—એમાં પંજ બીનાયે ઇસલામનુ બ્યાન, કલેમા, નમાજની નીયતો, પાસીપારાની સુરતો. દુઆઓ સુરયાની સુરે યાસીન, તબારક, કસીદયે ગૌસીયા વીગેરે છે કીં. રૂ. ૦-૫-૦

ગુલીસ્તાને ખાજા—એમાં ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી રહ,ની જીંદગીનો એહવાલ, અને કવ્વાલી ગઝલો છે. કીં. રૂ. ૦-૪-૦

તજકેરતુલ અંબીયા—એમાં મશહુર પયગંબરો, અને હઝરતનાં અસહાબો. તથા ઇમામો અને ઇસલામી કોમો અને રીવાજોનું બ્યાન છે. કીંમત રૂ. ૦-૬-૦

તારીખુલ ખુલફા—એમાં ખુલફાયે રાશેદીન યાને હઝરત અબુ બકર, હ. ઉસમાન, હ. અલી રદી, ની જીંદગીનો એહવાલ અને ઇસલામી જાહો જલાલનું બ્યાન છે. કીં. રૂ. -૬-૦

મીલાદે રસુલ—એમાં હઝરત સલ, ની મૌલુદ શરીફની રિવાયતો અને ઉમદા કસીદા અને ગઝલો છે. કીં. રૂ. ૦-૪-૦

મસાયેલે સુ ત હૈયેરાહ—એમાં હયરત કરનારા રીકાહનાં મસાયેલો છે. કીંમત રૂ. ૦-૨-૦

સોહાની હરીયાલી—એમાં હક્કાની અને કવ્વાલી ગઝલો નાટકનાં ગાયનો અને દાદરા ઠુમરી વીગેરે છે. કીં. રૂ. ૦-૪-૦

કિતાબો મળવાનું ઠેકાણું.

સૈયદ બનુમીયાં બીન સૈયદ અમારમીયાં કાદરીની કું.

મુ. બીલીમોરા, જીલ્લે—સુરત.